

169 5 pa es reethu masticeibu,
Tad lai allar pieminu Tane
lielu milestibu, kas olo bēna
tiesibu, Lai tavs vārds to atgā,
elina, monu sird ededhina, ka
tā Levi sāk, Tovu grāte adit
māh. b, Piestājes tēu eelnieki,
kas se dīvē apstāt vīst.
Vēituli bes draugiem priekiem,
Lai to sirtu rētas dīst Nu kas
mevile vīlusu pietu, Lai tur isrou
claties ietu, To tad loipni piecini
Milois bērns kam nūskumsti.
4 Palids kad jau vohars metos,
Dhives diena nobeidhas, Nu kad
tikai kopighnes rētas, Tumsam
veim varēdās, Palicep Mux ir
ilgšānas, Lūgšana un ilgšānas!
Gavus laudis piecini, Dārgais
niese paliceis. Tā ir piena dīst
No veemānigas mīlēm dēliem
par piemini. Kad nobūse vairs
storp dīevajem, Bet es no augsās
par jums visiem lūgšes.

maņ nelaiņnu: sē! ~~tas~~: pram no nājam! Kas 6
lietas nebij patikamas.

Tuvu plētis mulei lupīja Saule. Pasa
vidū tai sātājai klāgminai, kas kustīgām,
plūstasām apomatām ausa pār istabu.
Piltams plētās.

Kraucelim ~~daugājam~~ nu bij pie nācis
Caiks lēt laukā no pagultas. Plinki pie-
cētās. Abas pākus tieju izlauda, cik garas
stiepas, izgoriņas, izpārāpas nu tad lēnām,
tais nā cētā devās pie Saules - ^{un katras}
cieti blakus.

Uzautina, Kraucel! Saule piecināja.
Kraucel: ^(savā muna valoda) Kraucelis ^{šūns} ~~figūra~~ ja ~~šūns~~ atvērtā
mūti. Tas nebija rēģis, bet dauf vairāk. Tas iz-
terca priekā, pie krīšan, ar cingūnu, glaimu,
līgumu, upmanību, hēdināšanu nu kas cits
Kraucelim bij jāizleic. ^(mūjam) Tas kalpa ~~šūns~~
dauf nu dažādu vārdu vietā, ko šūns
tam mulei nebija lēis. Katrā gadījumā Sa-
ule saprata šo ^(Kraucel) ~~šūns~~ šūns tas bij pie-
cigs: jā, ko vēl pasvītā ^(šūns) ~~šūns~~ būliens.
Mūti ^(Mūti) ~~šūns~~ Sauleja galvu savai un
Lies muna, Kraucel, jā! Špat, cik jo-
cigi! Kur gūstina pie spien, tur iglēc preti
šūnsais liesmu vīrisis. Un arī tā otrs. Re-

167. 25050
WTAH Lielciematā,
1, Divi cēlinieki dodās Krumiņi,
Krumiņi un Emān; Klusos ilgās
sirdi stotās tais pilnos asaru,
Paubas viņu vārdoš manas,
Kā non tur sāpes no Krumiņā,
Bet tad Jērus piestajās Mūtiem
bēdas mitejās, 2, Dāva laba sir,
ds tā sēr vien tēlībā Klusumā,
Lavu nelaiņi vien lēr Mēdā,
raikes slānībā, Ta kā atstatē
tie stāigā Dīlas skumjos vīnā
vaiga, Pie tiem milais Jērus nāk
Loipni ar tiem runāt sāk,
3, Dauds reiz jūtu bēdu trocē,
Jērus manā meētstāj, Jērus palī,
ds ista laipnā Trūkumā manā
galdā vāļ, Nu kad nesa pasta
greitētēt kā palīgs Tolu bēti,
Tad viņš bija turumā, Nāca tūlā
palīgā, Tu tas labākais storp draģiem
stāvi man ar turp man Mlot, cīd,
ties pret pasauli skauģem. Tu vien
marē droģemot! Kad braud bēdu
vētra lārgā tad, Kurģs marē seods
ar sargā man pie manis māju nēt,
Ko tu grib cīdēt, vāsmānā,

107, Jēkus divdesmit.

3, Es esmu apvārt skatīties Jai
pasaulīte klajā, Gau maz man
tur var palikties, Kur Dieva
bēnus vajā, Tur visur kulta un
skandāla, Tur brālis brāli
preti, Draugi reti, Tur visur aūtī,
Kur tu vien acis meti. 4. Pie tevis
priekšē atrodos, Mans jēkus tā,
vās bēdās, Es tevīm visai nodods
Es iemu, tavos pēdās, Dēd sirdi
svēta liesmīna, Kungs, police man
par gona, Lai es mone, Kā sirds
top nesda Gau tavu mīlēšanu,
7. Lai bēdās tas mans prieks mē
ir, Lai elnede aroni nāju. Kad
nave man no mīesam sīkī un
jā aīniet un māju, Kad tava
svēta mīlība no manis neatstājās,
Lai kā klājās, Kā bērns drošībā
Pie tevis iemu mājās.
Vemomīna vēli dēliem

BVLM
105059

419 / marta

"Tr gan tavai mātei bērni!" ^{biņās Velta 8.}
Anta nu oīl pa trešo lāgu ^{plecus raustīdama} grib pmeignēt
savu auspināšanas māku draudzenes priekšā.
Pareiz mazo arī skausta nu pariec to lēk,
kur netāl sēvidam samesta dēļu kaun.
Uzsēdina to labi jaungsta, jo viņa jau
ir atris lila pēc Vernis. Tad, kā bulta,
augšā pie Veltas.

Lai klieš, tagad viņa vairs to nedrīkst.

Lai klieš. ~~to~~ Izdrīstis kāds no mājam
māks nu ^{vēl} jāpavens.

.. Bet Veltai: Skrisim nu, cik jāvēdēs!"

Un viņas sprien. Pusēdā lūz mējam
Anta atsnetās. Izskaidis pmissusi:

"Vai tas ir pirdēts! Rāpjas nu
rāpjas tas puika manus jānal!"

"Vajadzēja to ciešāk iepert," notic
Velta.

"Mājā! Tulit mājā! Marss!"

Pie mētes! Anta taurē caur roku.

Bet Vuntis to nedrīst. Viņš ir vēl par
daudz noparal.

Lielvienas karais. Brālis. Lielvienas nahts jājiens
 Jērenas. Kasparsans un Raikmans. A. nes turp
 uelgs - K. ar bilgetem. Tratis. Klavars!
 Zieme juskai, kas skrij jāri setai. -
 Jara stāsta.

Lielvienas. Māte slepēnība iefusi karais. Jaida
 Brīli. Uz vilcienu preti. A. iģūta. Puncik. ~~Ķ~~
 Borālis ar mīpa. A. nomelis. bij liem - klavars
 par rīgu. Latnusa kievība. Brālis tur goda ametas.
 A. domes - vienulas. ~~Ķ~~ eka virģiemā. Longfues
 Brālis ar vārdanēm.

kat brālis un māsu bij kapa, A. orsena
 jutas turklāķer. Vieni bij turab
 jades un jau no bērnsbas leem
 joras lutas labi takrta. H. masa nel
 bij mācama un valdama kat brālis jau
 bij oves

Ku tu domā, to darlaju kur i lēn daruf?
 Dvēdri jau liels šakts. Lestafas vni
 bij vārtu iškērbas, lai kungs vai
 kalps, kas tie i ^{reiv} tievainafams un
 jūb bit labrta, bet ~~tas~~ ~~tas~~ ~~tas~~ ~~tas~~
 lāds, kas jūb. un var štā dal

Uzminu pīnortams skūpa mēp. kā gro.
 fers unaturans komegs: ar tāri
 upventu: cam liel. nakti. kur tas
 bij bie štārt!

RVLM
 105052